

Můj kolega farář "Josef od svatého Augustina" (to bude i jeho jméno po svatořečení neasi) denně doplňuje stránku farnosti, to aby naše ovečky nekrněly. Dnešní texty jsou zvlášť závažného charakteru a měl by je číst každý, kdo to se svým křesťanským životem myslí smrtelně vážně. Zde jsou:

Kardinál Sarah, prefekt kongregace pro svátosti, vyhlásil několik nových liturgických pravidel:

1. Kněží mají povinnost nosit roušky v liturgických barvách (a to i mimo bohoslužbu).
2. Řeholníci a řeholnice ať nosí roušky v barvách svých hábitů, případně mohou použít barvu fuchsiovou.
3. Při svatbě si snoubenci těsně před slibem na chvíli sundají roušky, aby se předešlo případným omylům a někdo si nevzal někoho, koho nechce. (Viz Jákob a Lea – Gn29,15-27). Rouška se může též sundat na první novomanželský polibek, pokud nebude trvat déle než 5 sekund.
4. V křížové cestě dochází po dobu pandemie k několika změnám: 6. zastavení bude znít „Veronika podává Pánu Ježíši respirátor“ (vzhledem k lepší účinnosti respirátorů oproti rouškám) a 8. zastavení bude znít „Ježíš potkává Jeruzalémskou ženu“ (namísto „ženy“, protože jsou povolena shromáždění maximálně dvou osob).

Vzhledem k současné koronavirové situaci se letos bude muset upustit od hromadných předvelikonočních zpovědí. Papež František doporučuje manželům, aby využili mimořádnou možnost tzv. manželské zpovědi. Ta probíhá následujícím způsobem:

Nejprve manžel vyzná své manželce všechny svoje hříchy. Manželka, pokud manželovo vyznání bude souhlasit s jejím soukromým seznamem jeho hříchů alespoň z 50 %, mu udělí přiměřené pokání – opakuji: přiměřené! (a nemělo by zahrnovat žádné domácí práce) a dá mu doporučení k rozhrěšení, se kterým dotyčný přijde za farářem a rozhrěšení hned dostane.

Stejným způsobem se pak manželka vyzná svému manželovi.

Velkou radost nám udělala naše farnice Marie Rosenkranzová, která na Mariánské olympiádě v Lurdech získala první místo v soutěži o nejrychleji pomodlený růženec.

Zvítězila v čase 8 min. 12 s., který se stal neoficiálním evropským rekordem. Zeptali jsme se Marušky, zda ji vítězství překvapilo: „Tak, určitě! Na Mariánskou olympiádu jsem trénovala několik měsíců a postupně jsem zvyšovala denní dávky růženců, takže poslední týden před soutěží jsem jich zvládala i 50 denně. Co se týče samotné soutěže, tak během druhého desátku jsem se malinko zaškobrtla, což mě rozhodilo z tempa, ale ve finiši jsem našťastí toto zaváhání dohnala a o amen porazila loňskou vítězku Růženu z Levoče.“

Dnes je památka svatého Prýla. Tento méně známý světec se narodil 30. února 1578 v Atlantidě. Svoji zbožnost projevoval již v mateřském lůně, kdy svým pravidelným kopáním v šest, v poledne a v sedm večer upozorňoval svoji matku, že je čas na modlitbu Anděl Páně.

Již v nejranějším dětství projevoval touhu po přísném postu, a tak v prvních měsících svého života sál ve středu a v pátek matčin prs jen jednou denně. Později ani jednou. Jeho prvním slovem, které pronesl (stalo se tak během proměňování při mši svaté) bylo „transsubstanciace“.

Jako školák pravidelně připomínal svým spolužákům, že se mají dvě hodiny denně modlit, že nemají opisovat, že mají poctivě dělat svoje domácí úkoly a že se mají každý den učit. A oni ho za to milovali.

Jeho život však bohužel předčasně ukončila zákeřná rýmička. Posledními jeho slovy bylo: „Au, au, to bolí!“

Několik aktualizovaných přísloví:

- S rouškou nejdál dojdeš.
- Každý své roušky strůjcem.
- Tak dlouho se chodí s rouškou, až se tkanička utrhne.
- Host do domu, roušku na ústa.
- Nechval roušky před večerem.
- Co na roušce, to na jazyku.
- Kde se rouška vaří, tam se dobře daří.
- Kouká, jakoby mu ulítly roušky.
- Kolik roušek máš, tolikrát jsi člověkem.
- Březen – za roušku vlezem. Duben – ještě tam budem. (Lidová dotvořivost: Květen - je ze mě kretén).
- Kdo chce roušku šít, látku si vždycky najde.
- Na každou roušku se někde vaří voda.
- Šité roušky nelétají na hubu.
- Lepší rouška v hrsti, než respirátor na střeše.